

kılavuzumuz
bilimsel
sosyalizm,
silahımız
partimizdir

türkiye işçi partisi
merkez yayın organı

çark başak

Sayı : 12 (89)

Haziran 1982

AYRILIKLAR EYLEM BİRLİĞİNİN

ÖNÜNE GEÇİRİLEMEZ

TÜSTAV / Duisburg
Arşiv Fonu

"GERÇEK" GAZETESİ İLE AVRUPA DAYANIŞMA KOMİTESİ, 5 HAZİRAN 1982 GÜNÜ, TÜRKİYE SOSYALİST İŞÇİ PARTİSİ (TSİP)'NİN KURULUŞUNUN 8., 15-16 HAZİRAN BÜYÜK İŞÇİ DİRENİŞİNİN DE 12. YILDÖNÜMLERİNİ DÜZENLEDİĞİ BİR TOPLANTIYLA KUTLADI. FRANKFURT'TA GERÇEKLEŞTİRİLEN BU TOPLANTIYA, TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI BEHİCE BORAN DA KATILARAK BİR KONUŞMA YAPTI. KONUŞMANIN TAM METNİNİ, BU SAYIMIZDA YAYINLIYORUZ. TSİP'İN 8. KURULUŞ YILDÖNÜMÜNÜ KUTLUYOR, BAŞARILAR DİLİYORUZ.

ÇARK BAŞAK

Yoldaşlar, Dostlar, Merhaba !

Bugün buraya karışık ve çelişik hisler içinde geldim. İçimde bir yandan, kardeş parti Türkiye Sosyalist İşçi Partisi'nin 8. Kuruluş Yıldönümü Toplantısı'na katılanın hoşnutluğu vardı, öte yandan, bu toplantının ve benim katılışımın, kendi öz yurdumuzda değil, yaban ellerde yer almasının burukluğu, yer almak zorunda bırakılmış olmasının öfkesi vardı. Bu öfke,

12 Eylül 1980' den beri mayalanıp kaba-
ran bir öfkedir içimde.

Ama öfke neye yarar? Hiçbir şeye, hatta zararlı olur, eğer yalnızca öfke olarak kalırsa. Ama öfke, öfkeyi doğuran nedene yönelik gerçekçi ve geçerli, sebatlı ve tutarlı bir mücadele verme kararlılığı -ve pratiği- ile birleşirse, o zaman öfke, o mücadelenin enerji kaynağı, motorunu işleten akaryakıtı işlevini görür.

Bugün Türkiye'nin işçi köylü, aydın genç, Türk Kürt geniş kitleleri gittikçe kök salan ve kabaran bir öfke içindedirler. Kime karşı? Faşist askeri cuntaya karşı. Onun, emperyalizmin ve büyük sermaye sınıfının çıkarlarına hizmet eden, bu hizmet uğruna işçi sınıfını, kent ve kır emekçilerini, aydınları, gençleri ve Kürt halkını ezen, yoksullaştıran, en basit demokratik hak ve özgürlüklerden yoksun bırakan, yoksulluğa, sefaletle mahkum eden yönetimine karşı, Türkiye'yi Reagan Amerikası'nın Avrupa'da ve Ortadoğu'da savaş kışkırtıcı politikasına alet edilmesine karşı... Reagan yönetimi ve Cunta eliyle Türkiye, herhangi bir çapta başlatılacak bir nükleer savaşın bulaşacağı ilk alan konumuna getiriliyor. Bu yöndeki askeri hazırlıkların özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yoğunlaştırılmakta olduğu görülüyor. Bugün dünyada tüm ülkeler ve toplumlar için, hele hele Türkiye gibi dünya haritası (Devamı 2. sayfada)

NE EKSİK, NE FAZLA

Çark Başak, uzunca bir aradan sonra yeniden elinizde. Bu zaman dilimi içinde sözlü ve yazılı diğer olanaklarla sizlere ulaşılmaya çalışıldı gerçi yararlı da oldu. Ama hepimiz, üst yönetim kademelerinden alt birimlerimize, üyelerimize ve sade okuyucularımıza kadar Çark Başak'ın eksikliği derinden duyduk. Ve gene hepimiz, bunu, dönemin geçici engellerine bağlayarak, bu engellerin ergeç aşılabileceğini, aşılması gerektiğini düşündük.

Düşündüğümüzde yanıldık. Çark Başak yeniden görevinin başında. Gene de, zorlukların tümüyle giderilebildiği elbette söylenemez. Başta gelen bir sorun, Çark Başak'ın tüm okuyucularına ulaşmasında dönemin doğurduğu, elde olmayan daralma ve kısıtlılıktır.

İşte burada, Çark Başak'ın kendi dağıtım ağının ötesinde, birinci derecede güvendiği bizzat okuyucularıdır; okuyucularının bilincidir. Çark Başak okuyucusu, şu ya da bu yolla eline geçmiş bulunan dergiyi, gözü gibi sakınarak onu, erişilemeyen bir başka okuyucunun, önceden beri Çark Başak okuduğunu bildiği veya

okumasında kesin yarar gördüğü bir başka yandaşın eline ulaşması için, bu konuda doğrudan bir yükümlülüğü bulunmasa da, kendi kendini görevlendirmeyi elbette bilecektir.

Uzunca bir aradan sonra çıkan bu ilk sayı, diğer olanaklarla daha önce sizlere ulaşmış olsalar da, arada geçen sürede yayımlanmış kimi önemli Parti belgelerine, merkez organı olarak onları tescil etme anlamında sütunlarında yeniden yer vermektedir.

Sırası gelmişken bir noktanın daha belirtilmesinde yarar var; Dikkatli bir gözden kaçmayacağı üzere, uzunca bir aradan sonra yayınlanmakla birlikte, bu sayı da, eskilerinin bir devamı olarak, bundan önceki sayısının bir sonraki numarasını almıştır. Gerçekten, aradan bir süre geçmiş olmasına karşın, bu sayı ve daha sonra çıkacak olanlar öncekilerin doğrudan bir devamı niteliğindedir.

Oysa, gene dikkatli bir gözden kaçmamış olduğu üzere, 12 Eylül'ün hemen ertesinde yayınlanmış olan Çark Başak, iki ayrı

(Devamı 2. sayfada)

AYRILIKLAR EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNÜNE GEÇİRİLEMEZ (Baştarafı 1. sayfada)

sında çok önemli stratejik noktalarda yer alan ülkeler için en büyük, en korkunç, en yaşamsal tehlike hiç kuşkusuz nükleer savaştır.

Cuntanın alaşağı edilebilmesinin, dayandığı iç ve dış tekeli sermayenin ve egemen sınıfların etkisizleştirilmesinin, demokratik hak ve özgürlüklerin yeniden yaşama geçirilebilmesinin ve genişletilmesinin —hem sınıfsal, hem ulusal düzeyde genişletilmesinin— en geniş halk kitlelerinin bu şer kuvvetlerine karşı ortak mücadeleye çekilebilmesine bağlı olduğunu artık hepimiz biliyoruz. Bu ortak mücadelenin kalıcı bir örgütlülüğe kavuşturulması ve bunun geliştirilmesi gereğini de hep biliyoruz. Ama gene biliyoruz ki, bugün cuntaya, onun iç ve dış politikasına, tekeli sermayenin saldırısına, emperyalist savaş tehlikesine karşı cephe birliği henüz ufukta bir hedef durumundadır.

Eylem birliği, düne göre bugün, olumlu bir süreç içine girmiştir. Şimdi önümüzdeki baş sorun, eylem birliğini daha ileri aşamalara doğru geliştirmenin somut koşullarını yaratmaktır. Bu koşullar şöyle sıralanabilir;

Birincisi, eylem birliği ve cephe uzlaşma temeline oturur, bunun içinde katılan parti ve örgütlerin belli ölçülerde kimi türden ödün vermelerini gerektirir. Katılan partiler ve örgütler arasında ideolojik ve politik tam bir çakışma, bir özdeşlik olmadığı açıktır. Olsaydı ayrı partiler, örgütler olmazlardı, onlar arasında eylem birliği, birleşik cephe diye bir sorunda ortaya çıkmazdı. Hepsisi bir tek örgütte toplanmış olurlardı.

Eylem birliği ve cepheye ilişkin olarak kesinlikle ödün verilemeyecek tek nokta, tekeli büyük burjuvazi ve emperyalizmle uzlaşma, bunlar karşısında pasif kalma eğilim ve girişimleridir. Bunun dışında her görüş farkı, her anlaşmazlık çözülebilir ve çözülmelidir. Hiçbir ayrılık eylem

birliğini engeller hale getirilmemelidir.

İkinci koşul, katılan hiçbir parti veya örgütün eylem birliği ve birleşik cepheyi örgütlenme alanını yalnızca kendi parti veya örgütünün propaganda ve ajitasyon, üye ve yandaş kazanma ile sınırlı bir alanı olarak görmemesi, bu alanı kendi tekelinde saymamasıdır. Ortak çalışmaların ve eylem birliğinin katılan tarafların hak eşitliği ve birbirlerine satmamaları temelinde yürütülmesi şarttır.

Eylem birliğinin pratikte gerçekleşmesi ve hızla gelişmesi için üçüncü koşul, yapılan anlaşmalara, bir konuda alınan ortak kararlara sadakattır, tam tamına uymaktır. Katılan örgütler anlaşmalara ve ortak kararlara, en üst yönetiminden ara kademelerine ve taban birimlerine kadar bütünüyle uymak zorundadırlar. Dar örgütsel çıkarlar, kendini öne çıkarmak, öncü göstermek hesaplarıyla pratikte anlaşmalara, kararlara aykırı davranmaya, onları çarpıtmaya, tarafların birbirini yıpratmaya çalışmalarına izin yoktur. Bu tür davranışlar eylem birliğine katılanlar arasında birbirine güveni sarsar, yakınlasmayı, birliktelik ortamının, birlikte uyumlu davranmak alışkanlığının oluşmasını ve güçlenmesini önler.

Eylem birliğine ve cephe örgütlenmesine ilişkin dördüncü koşul, az önce asla ödün verilmeyecek nokta olarak belirttiğim halin dışında, esas olan eylem birliği —ilerde cephe birliği— içinde kalmaktır. Faşizme, tekeli büyük sermayenin sınıfsal ve ulusal düzeylerde saldırısına, emperyalizm ve onun savaş kıskırtıcılığına karşı ortak mücadeleye ilişkin olarak "ya bu deve güdülür, ya bu diyardan gidilir" sözü sökmek. Hem bu diyarda, yani eylem birliği ve ortak mücadeleyi geliştirme alanında kalmamak, hem de zorluklar, anlaşmazlıklar her ne olursa olsun, ortak mücadeleyi geliştirmeye katılınacaktır.

Son bir nokta : 12 Eylül darbesinden

sonra "terörizm" in istismarı Cunta için en temel ideolojik araçlardan biri oldu. Cunta, yerleşmek, devlet niteliğinde örgütlediği değişiklikleri gerçekleştirmek için, demokratik hak ve özgürlüklere karşı yürüttüğü saldırılara "terörizm" i baha ne etti, hala da etmeye çalışıyor. Kuşkusuz, 12 Eylül öncesi terör ortamının ve "bireysel terörizm" in kimlere yaradığı bugün artık açık seçik ortadadır. Yıllar önce belirttiğimiz üzere, cuntanın gelebileceği ortamı hazırlamak için teröre bile rek göz yumuldu, terör bilerek turmandırıldı. Ancak, terör ve terörizmden gereken dersleri çıkartmak, bu konuda duyarlı olmak başka, geçmişte yapılmış hataları, düşülen yanlışları, ilerici ve yurtseverlerin bugün verecekleri savaşın hedefleri savaşın hedefleri durumuna getirmek büsbütün başkadır. Yaşadığımız dönemde, Cunta'nın propagandasıyla nesnel olarak çakışabilecek konulara düşmekten kaçınmak elbette gereklidir.

Barış, bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm yolunda işçi sınıfının politik hareketin yürütmek ve tüm demokrasi güçlerinin eylem birliğini geliştirmek, cephesini örgütlemek bir yüz metre yarış değil, bir maraton yarışıdır. Uzun soluk, direnç ve dayanıklılık, yalnız bacak gücü değil, akılcı hesaplama ve ayarlama isteyen zorlu bir koşudur. Günlük koşullar ve olaylar ne denli zor, yıpratıcı, sinir törpüleyici olursa olsun, uzun vadeli perspektifi, o perspektif içinde güncel sorunları, gelişmeleri ve yapılması gerekenleri değerlendirmeyi hiç gözden kaçırmamalıdır.

Burada şu soru sorulabilir: Önemi, güncelliğini bu denli vurguladığımız geniş eylem birliği ve birleşik cepheyi oluşturma hareketi içinde işçi sınıfı partilerinin özel konumu ve işlevi yok mudur ?

Elbette vardır. Bir kez, en geniş kitlelerin ve onların örgütlerinin faşizme, tekeli sermayenin saldırı ve şovenizmine ve emperyalist savaş tehdidine karşı oluşturacağı cephenin —bilindiği gibi— işçi sınıfının kendi içinde oluşturacağı proleter cephe

NE EKSİK, NE FAZLA (Baştarafı 1. sayfada)

sayı numarasını birden taşımakta idi, ve bu uygulama bugüne kadar sürdürülmektedir. Parantez içindeki rakamlar 1976 13 Şubat'ından bu yana yayınlanmakta olan Çark Başak'ın numarası kaldığı yerden sürdürülürken, diğer yandan da 12 Eylül sonrası Çark Başak'ları 1'den başlayarak yeniden numaralanmış bulunuyor. Ne sadece bir rastlantı, ne de basit, mekanik denebilecek bir numaralama isteğinin bir sonucudur bu. 12 Eylül sonrası Parti'yi karakterize edecek biçimde bilinçle düşünülüp bilinçle uygulanmıştı ve uygulanmaktadır.

Gerçekten de, 12 Eylül'den bu yana Türkiye İşçi Partisi, örneğin adı, kamuoyunun yakından bildiği bazı yöneticileri...

gibi kolayca bulunabilecek kimi benzerlikler ve eşliklerle eskinin, hatta 75 öncesinin, 1961'de kurulan Parti'nin bir devamı olmakla birlikte, giderek daha açık seçik farkedilen bir yanıyla da, 12 Eylül sonrası koşullarının gerektirdiği ayrı bir oluşumdur.

Bu yeni oluşum, hatası ve sevabıyla geçmişin tüm mirasına sahip çıkmakla birlikte, artık onunla özdeş değildir. Olmamıştır ve olamazdı da. Aslolan, temel sınıfsal hareketteki sürekliliktir. 1961'den 1980'e Türkiye İşçi Partisi'nde ete kemiğe bürünmüş olan Türkiye işçi sınıfı politik hareketi 12 Eylül 1980 sonrası koşullarında da elbet yeniden biçimlenip somutlanacaktı. Bugünkü Türkiye İşçi Partisi işte bu somutlanışın ifadesidir.

Ne eksik, ne fazla.

ÇARK BAŞAK

temeli üzerinde, işçi sınıfının kararlı öncü eylemiyle kurulması öngörülmüştür, daha elli yıl önce. Kitlelerin en geniş eylem birliğinin ve cephesinin oluşturulması ve geliştirilmesi, işçi sınıfının sendika ve partiler düzeyinde birliğini zorunlu olarak kapsar. Eylem birliği ve cephe hareketinin önderi, belirleyici gücü olma işlevini yerine getirmek işçi sınıfına, onun da politik örgütüne düştüğünden, politik birliğin sağlanmasının bir önceliği de var. Ama bu öncelik zamanda sıralama bakımından değil, asıl önem bakımından belirleyici olabilmek bakımındandır. Önce işçi sınıfının politik birliği, sonra geniş yelpazede demokrasi güçlerinin eylem ve cephe birliği denemez.

Ne var ki, güncel ve yaşamsal önem taşıyan, en geniş yelpazede demokrasi güçlerinin eylem birliğini geliştirme, cepheyi oluşturma çalışmaları sürdürülürken işçi sınıfının politik birliğinin gerçekleştirilmesine yönelik çalışmalara da girilebilir, girilmelidir. Bu, işçi sınıfının politik partileri arasında ayrı bir düzeyde eylem birliğinin başlatılmasını da gerektirir, çünkü nesnel koşullar ortak mücadelenin bir an önce başlatılmasını davatmaktadır. Ama partiler arası eylem birliğini geliştirme, politik birlik perspektifi içinde ve onu hedef alarak yürütülmelidir. İşçi sınıfı örgütlü politik hareketi eliyle geniş birleşik cephenin öncü, belirleyici itici gücü olma görevini göreceksa, geniş bir cephenin kurulması ve başarısı bu görevin layıkıyla yerine getirilmesine bağlı ise, işçi sınıfının politik birliğinin, partilerarası eylem birliğinin ötesinde, partilerin birleşip tekleşmesi biçiminde gerçekleşmesi zorunludur. Hele Türkiye'ye özgü olan durumda, yani tarihsel koşullarda Türkiye işçi sınıfının politik hareketini Marksist Leninist ve sosyal demokrat veya sosyalist partiler ayrımı düzeyinde değil, doğrudan Marksist Leninist hareket düzeyinde bölmüş bulunduğu koşullarda, söz konusu partilerin birleşip tekleşmesi bütünü zorunludur. İşçi sınıfının politik hareketleri arasında eylem birliği ne denli sıkı ve uyumlu olsa da, bu eylem birliği hiçbir zaman birleşmiş tek bir partinin sahip olabileceği irade ve eylemsel birliğe, etkin işlerliğe sahip olamaz. Partilerarası eylem birliği ne denli geliştirilse, yine de ayrılıklar, anlaşmazlıklar, tartışma ve sürtüşmeler şu veya bu ölçüde sürecektir. Bu durum ise, işçi sınıfının geniş bir cepheyi oluşturmada ve geliştirmede gerektiğince öncü, belirleyici bir rol oynayabilmesi ni köstekleyen, aksatan bir faktör olur.

Surası gelmişken şunu da belirtelim ki, işçi sınıfının örgütlü politik hareketi, gerek işçi sınıfının kendi kitlesi içinde, gerekse geniş yelpazedeki demokrasi güçleri arasında eylem birliğini geliştirmede ve cepheyi oluşturmada öncü belirleyici güç olma konumunu, bu yönde iddialarla,

EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNEMİ

Her geçen gün biraz daha gerçek yüzü açığa çıkan askeri cunta, hiçbir ölçü tanımaksızın saldırılarını sürdürüyor. Cunta' nın ABD emperyalizminin ve NATO' nun savaşı politikasının gerekleri için, yeni görevlere hazır olduğu bu doğrultuda ABD ile ikili anlaşmaları yaptığı biliniyor. Cunta, geleceğini ABD' nin Orta Doğu' da ve dünyada yürüttüğü saldırı politikasının geleceğine bağımlı kılıyor. Bu , Türk ve Kürt halkı açısından, tüm bölge halkları açısından, ilerici yurtsever güçler açısından büyük bir tehlike oluşturuyor.

Diğer yandan, gerçek yüzü geniş halk yığınları tarafından da görülmeye başlanan askeri faşist cunta, zayıflamakta ve toplumsal dayanaklarını yitirmeye devam etmektedir. Bu onu yalnızlaştırmakta ve

daha da saldırganlaşmasına yol açmaktadır.

Cunta' nın bu savaşı politikasına ve onun ilericiliğe, demokratlığa ve yurtseverliğe ilişkin olan herşeye gözü dönmüşcesine saldırılarına engel olmak, geriletmek ve durdurmak için tüm çabaları birleştirmek gereklidir. İlerici, demokrat, yurtsever güçlerin, tüm anti-faşist güçlerin ve kişilerin eylem birliğini sağlamak zorunludur.

Bu açıdan da 8 Mayıs' ta ilerici güçlerin gerçekleştirdikleri eylem birliği önem kazanmaktadır. Bu eylemin tüm Türk ve Kürt örgütlerine, onların birlik doğrultu-

(Devamı 7. sayfada)

kendini öne çıkarma, önde göstermeye yönelik makyevist yöntemlerle, dar parti çıkarları hesapları ve taktikleriyle kazanamaz. İşçi sınıfının politik partisi, teorik yetenekleri ve politik becerileriyle, kararlı, tutarlı, özverili ve cesur mücadelesiyle, stratejisinin ve taktiklerinin doğruluğu ve geçerliliği ile öncülüğü ve belirleyiciliği kazanırsa kazanır. İşçi sınıfının politik partisi sıfatını koruyabilmek için de bunu başarmak ve sürdürmek zorundadır.

● Cuntaya ve faşizmin, gericiliğin, emperyalizmin, iç ve dış tekellerin şimdi cuntada somutlaşan, daha sonra da parlamentar görünüme bürünmüş bir diktatörlük biçiminde somutlanabilecek olan saldırılarına karşı en geniş mücadele birliğinin gerçekleştirilmesi gereken yer elbette ki, Türkiye' dir. Ne varki, eylem birliğini burada da geliştirmek ve Türkiye' deki mücadeleyle olan dayanışmayı daha da yükseltmek bütününde eylem birliği ve cephe ler sağlayacaktır. Kuşkusuz, buradaki çalışmalar, yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin karşılaştığı sorunları da kapsama durumdadır. Göçmen olarak, işçi olarak hak ve çıkarlarımızın korunması, yenilerinin kazanılması bu uğurda verilecek birleşik mücadele ile mümkündür. Şimdi yabancı düşmanlığı biçiminde başkaldırıp gelişmeye, bir kitle tabanı oluşturmaya çalışan neo-nazizme —genel terimiyle faşizme— karşı direnme ve mücadele de örgütlü birleşik mücadeleyi gerektirir. Buradaki sorunlarımıza ilişkin eylem birliği yalnız kendi aramızda değil, diğer yabancı güç-

men topluluklarıyla ve örgütleriyle ve ülkenin ilerici güçleri ve işçi sınıfı örgütleriyle güç ve eylem birliğini de gündeme getirmektedir.

Haziran ayı, Türkiye işçi sınıfının eylemsel gücünü, etkinliğini tartışma götürmez biçimde dost düşmana karşı 12 yıl önce kanıtlamış olduğu aydır. Türkiye işçi sınıfının tarihine geçen 15-16 Haziran olaylarıyla Türkiye işçi sınıfı, burjuvazinin ilerici sendikal örgütleri ve hareketi yok etmeyi amaçlayan planına kesin bir darbe vurmuştu. Daha sonraki eylemlerle bu politik bilinç ve güç daha da yükselmişti. Bugün de işçi sınıfımız sendika ve işçi haklarını savunma ve koruma, tümüyle demokratik hak ve özgürlükleri, Cunta' nın ve dayandığı iç ve dış güçlerin demir pençesinden kurtarma gücüne sahiptir. Eksik olan bu gücün örgütlenmesi ve yönlendirilmesidir. Bu eksikliği, örgütsel birlik doğrultusunda sıkı ve uyumlu eylem birliği ile gidermek görevi ise işçi sınıfının politik partilerine düşen tarihsel bir yükümlülüktür.

Türkiye işçi sınıfının üç politik partisinin bu yükümlülüğün, sorumluluğun tam bilincinde olarak aralarındaki ilişkileri ve eylem birliğini giderek hızlanan bir tempoya daha da geliştirecekleri inancıyla üç partiden biri olan kardeş Türkiye Sosyalist İşçi Partisi' nin sekizinci kuruluş yıldönümünü şahsım ve Türkiye İşçi Partisi adına yoldaşça duygularla kutlarım.

TİP VE DİSK DAVALARI

CUNTA'NIN KARAKTERİNİ DAHA DA BELİRGİNLEŞTİRİYOR

Faşist askeri cunta iç ve dış kamuoyuna kendini kabul ettirebilmek, toplumda kendine bir destek bulabilmek, bir kitle tabanı yaratabilmek için başlıca iki savunma, kendini haklı gösterme taktiği uyguluyor;

1 - " İç savaşın eşiğine getirilmiş ", " terörizme ve anarşizme " boğulmuş ülkeyi kurtarma ve bu kurtarma operasyonunun gerektirdiği kimi olağanüstü tedbirleri alma zorunluluğu,

2 - Olağanüstü mahkemeler yaratıldığı, ceza kanununda değişiklikler yapıldığı, davaların savcılarca açılıp, " bağımsız " mahkemelerce görülüp, kanunlar uyarınca karara bağlandığı, yani her şeyin hukuka uygun olarak yapıldığı,

iddiaları, tavrı işleniyor durmadan. Bu taktiklerle askeri cunta, kuzu postuna bürünmüş kurt misali kendi faşist karakterini maskeleyerek, gözlerden kaçtırmak amacını güdüyor. Cuntanın yüzünden hukuk maskesini indirmek ve açılan davalarla güdülen politik amacı bütün çıplaklığı ile gözler önüne sermek gerek. Birinci iddia yazımızın çerçevesi dışındadır (Bu iddianın minareye kılıf geçirme çabasından başka birşey olmadığını defalarca açıklamıştık zaten).

Mahkemelerin bağımsızlığı, yargılamaların hukuk usullerine uygunluğu konusu, üzerinde uzun boylu durulmaya gerektirmeyecek kadar apaçık ortada. Cuntanın çıkardığı savcı ve hakimlere ilişkin kanunla, anayasal " bağımsız yargı " ve " yargıç güvencesi " ilkeleri kökünden baltalamak savcı ve yargıçların tayini, nakli, terfii ve denetimi yürütme erkine bağlanmıştır. DİSK ve TİP duruşmaları ise sıkıyönetim mahkemelerinin usule ilişkin hukuk kurallarına, savunma hakkına ne derece riayet ettiğini (yani etmediğini) açıkça ortaya koymaktadır. Biz bunun da ayrıntılarına girmeyerek TİP davasının ve yargılamalarının - aynı temel niteliği taşıdığı için dolaylı olarak DİSK davasının da - hukuka uygunluğu sorununu daha temel noktalardan inceleyeceğiz.

1 - Askeri savcılık iddianamesinde " şimdilik 80 sanık " için başlatılan TİP davasının, Türkiye İşçi Partisi' nin tüm il ve ilçe yöneticilerini yani binlerce kişiyi kapsamına aldığı, bunlar için de soruşturmanın devam ettiği belirtiliyor.

Böyle topyekun, bütün örgüt kademelelerini kapsayan bir dava açmanın gerekçesi de şu: Türkiye İşçi Partisi daha kurulduğundan, programı ve tüzüğü ile suçludur.

İyi ama program, tüzük anayasa mahkemesi ve İçişleri Bakanlığı gibi en yüksek yetkili makamların denetiminden geçmiştir. Savcı bu noktadaki iddianamesinde hukuk açısından tutarsızlığının farkındadır. Bu makamların partinin kuruluşuna nasıl izin verdiklerine duyduğu " şaşkınlık " ı dile getirmekte ve bu yetkililer hakkında kovuşturma açılması gerektiğini söylemektedir.

Ne var ki, bunu söylemekle işaret ettiğimiz tutarsızlık giderilmiş olmayıp, tersine katmerleşiyor. Savcı bu sözleriyle tutuklattığı ve mahkeme önüne çıkarttığı tüm TİP yöneticilerini 'suçluluktan' aklamış oluyor. Bu tesbiti yapan savcının davayı açmaması gerekirdi. Şimdi ise hukuken yapabileceği tek şey, davanın düşmesini ve tüm tutukluların tahliyesini talep etmektir.

Hukuk açısından bir başka temel kural, yapıldığı zaman yasalarca suç sayılmayan, veya süresi içinde hakkında dava açılmayan fiil ve hareketler için sonradan dava açılmayacağı, yargılama yapılamayacağıdır. Bu nedenle görülmekte olan dava hukukun açılmış sayılmaz. Açılmayacak bir davaya da hiçbir mahkeme bakamaz. Görülmekte olan dava, Türkiye İşçi Partisi' nin yasal bir parti olarak yasal düzey ve çerçeve içinde çalışma ve faaliyetlerini yürüttüğü Mayıs 1975-Eylül 1980 dönemine ilişkin olarak açılmıştır. Bu dönemde TİP hakkında hiçbir kovuşturma açılmamıştır.

Yine hukuk açısından temel üçüncü bir

nokta, Anayasa hükümlerine - ve genel hukuk prensiplerine - göre hiç kimsenin düşünce ve vicdani kanaatinden ötürü yargılanamayacağı, hiç kimsenin düşünce ve kanaatini açıklamaya zorlanamayacağıdır. İnsanlar ancak kanunların suç olarak tanımladığı, fiil ve hareketlerinden ötürü yargılanabilirler.

Duruşmalardaki sıra gelmez sorgulamalar ise sanık sandalyesine oturtulmuş olanın fiil ve hareketlerine ilişkin değil. Sanık sandalyesine oturtulmuş olanlar soru-cevap yöntemleriyle sürekli düşünce ve kanaatlerini, tüzel kişiliğe ait belgelere ilişkin kişisel yorumlarını açıklamaya zorlanmaktadır.

141 ve 142. maddelere gelince, bu maddeler sınıf tahakkümünü engellemeyi değil, varolan sınıf tahakkümünü korumayı, sürdürmeyi amaçlayan maddelerdir. Bilindiği üzere bu maddeler Mussolini zamanının Faşist Devleti Koruma Kanunu'ndan Türk Ceza Kanuna aktarılmıştır. Bu maddeler ile korunmak istenen faşist devlet ise, tekelci büyük sermayenin başta işçi sınıfı olmak üzere diğer bütün sınıf ve tabakalar üzerinde açık teröre dayanan diktatörlüğüdür.

Türkiye'nin kırk küsur yıl önceki egemen sınıflarının, yeni türedi burjuvazi ile geleneksel toprak ağaları sınıfının, çıkarlarını korumak, bu çıkarlar uğruna işçileri, yoksul köylüleri, kent emekçilerini ve aydınları ve Kürt halkını baskı altında tutabilmek için bu maddeler benimsemiş ve defalarca tadil edilerek hükümleri daha da ağırlaştırılmıştır.

Şimdi, ulusal ekonomiyi uluslararası tekelci sermayeye peşkeş çekmeye yönelen tekelci burjuvazinin en gerici kesimlerin iktidarının kendisinde somutlandığı cunta, dış ve iç tekellerin çıkarlarını geniş kitlelerin derinleşen yoksullaşması pahasına geliştirebilmek için; Türkiye'yi, Amerikan emperyalizminin hizmetinde, nükleer bir savaşın ateş hattına sürme politikasını yürütebilmek için; bu poli-

(Devamı 9. sayfada)

12 MART

VE TİP

12 Mart'da kapatılan ve yöneticileri tutuklanıp yargılanan Türkiye İşçi Partisi sıkıyönetim mahkemeleri önünde, hareketin o döneme kadar edinmiş olduğu ideolojik ve politik mevziler korunarak, bunlardan bir adım dahi geri basılmayarak savunulmuştur. Ağustos 1971 ve Eylül 1972 Ankara Sıkı Yönetim Komutanlığı Mahkemesinde verdiği ifade ve yaptığı savunmada Parti Genel Başkanı Behice Boran bu çizgiyi titizlikle izlemiştir. Aşağıdaki alıntılar, bu savunma çizgisinden sadece bir kaç örnektir:

"Sosyalist düşünce, teori ve çözüm önerileri kapitalizme ilişkin sorunların gözleminden, incelenmesinden doğmuş ve gelişmiştir. Gözleyen, inceleyen, tahliller, kıyaslamalar yapıp sonuçlar çıkaran insan kafasıdır, ama insanlar içinde yaşadıkları tarih döneminin ve toplum şartlarının değişme ve gelişmelerini gözlerler, bunlar üzerine düşünürler, sonuç çıkarırlar. Bunun için insan düşüncesi en geniş sınırlar içinde toplum şartları ile belirlenmiştir. Bizler de Türkiye'nin şartları ve tarihsel aşaması konusunda karınca kaderince bunu yaptık. Onun için biz sosyalizmi, daha insancıl, daha adaletli, insanların kişiliklerinin daha özgür gelişmesini sağlayacak bir sistem olarak öneriyoruz sadece. Bu mülhazalar da var, bunlar da son derece önemli şüphesiz. Ama biraz önce işaret ettiğim gibi, bir toplumsal sistem insanlığın toplumsal evriminde tarihen zorunlu ise, tarihsel bir görevi yerine getiriyorsa, yarattığı eşitsizliklere ve adaletsizliklere rağmen kaçınılmaz olur ve yaşar. Kapitalizm ise, kısaca ve ancak ana çizgileriyle belirttiğimiz nedenlerle artık tarihsel görevini yitirmektedir, hatta yitirmiştir. Yukarıda açıkladığım durum ve gelişmeler sosyalizmin zorunlu bir alternatif olarak ortaya çıktığına, sosyalizme geçişin kaçınılmazlığına işaret eder. İşte bunun için savunduğumuz sosyalizme bilimsel sosyalizm diyoruz. Sosyalizm önerimiz bir takım sosyal değer yargılarına değil, bütün insan toplumlarının ve Türkiye'nin objektif şartlarının, gelişme doğrultusunun tahliline ve tesbitine dayanıyor."

Bilimsel sosyalizme göre, genel olarak insan toplumlarının, somut olarak her bir

toplumun sosyalizme geçiş yolları, sosyalizmin her toplumda gerçekleşme biçimleri evrensel, toplumsal gelişme kanunlarına ve her somut toplumun kendi özgül şartlarına, tarihsel aşamasına ve gelişme doğrultusuna göre olacaktır, subjektif, soyut tercihlere, masa başı teorilerine ve önerilerine göre değil..."

"Türkiye İşçi Partisi, toplumsal olayların, gelişmelerin, meselelerin incelenmesinde, sonuçlar çıkarılmasında, çözümler aranmasında ve bulunmasında bu açıkladığım açı ve metodun kullanılmasını ve Türkiye'de sosyalizme geçiş ve sosyalizmi gerçekleştirme biçimlerinin, bu kısaca belirttiğim yöntemle olacağını kabul eder. Bunun için bilimsel sosyalisttir."

"Sosyalistliğimiz, kendi varlığımızı, hareketimizi, yani sosyalist fikirlerin, akım ve hareketlerin doğuşunu izah tarzımız açısından da bilimseldir. Kapitalizmin tarih sahnesinde belirip gelişmesi, bununla birlikte işçi sınıfının oluşması, işçi sınıfının ve ardından emekçi sınıfların sömürü, yoksullaşma ve eşitsizliklere karşı ekonomik ve politik mücadeleye girişleri, bilimsel sosyalizm görüşü açısından ve teorisine yol açmıştır."

Objektif durumların, şartların, gelişmelerin insan zihninde doğurduğu fikirler dönüp insanların davranışlarına, hareketlerine yansdığından, bu karşılıklı etkileme sonucu sosyalist fikirler ve öneriler de işçi sınıfı hareketlerinde tutunmuş ve gelişmişti."

"... Özel sermaye ve teşebbüsün - burjuvazinin - kapitalizmi ve kapitalist değer yargılarını savunan ideolojisi karşısına işçi sınıfının, müttefiki sınıfları da kapsar biçimde, kendi ideolojisini, sosyalizm önerilerini koyması kaçınılmaz bir toplumsal sonuçtu. Birincisinin olduğu yerde ikincisi mutlaka olacaktır."

"... Sınıflı toplumlarda genel seçimlerle iktidara gelme, iktidarın bir sınıf karakteri taşımasını önlemiyor, bilakis bunu sağlıyor. İşçi ve emekçi kitleler iktidarı aldıkları zaman devlet cihazı ve politikası onların yani büyük çoğunluğun deneti-

minde olacaktır. O zaman kim kimin devletine köle olacaktır?"

"Türkiye İşçi Partisi tüzüğünde, programında, sayısız yazılı ve sözlü beyanlarda iktidarı kazandığı zaman bu iktidarın işçi sınıfı ile birlikte bütün kol ve kafa emekçisi kitlelerin, yani milletin büyük çoğunluğunun iktidarı olacağını belirtmiştir. Sayın savcı, beden ve kafa emeği ile toplumun maddi ve manevi zenginlikler toplamının bütün üretimini, hizmetlerini, kültür ve sanat yapıtlarını meydana getiren 'değer yaratan' ve milletin çoğunluğunu oluşturan sınıf ve tabakaların kendi partileri aracılığıyla gerçekleştirecekleri iktidarını Anayasaya, demokrasiye aykırı bir zorbalık iktidarı olarak görüyor da, bir avuç mutlu azınlığın iktidarını mı demokratik ve hür bir iktidar olarak kabul ediyor? Hangisinden yanadır? Be hiç kuşkusuz birincisinden yanayım."

"... Hayır yazdıklarımın altında boşuna maksat aramasınlar. İhtilaller, belirli şartlar altında başka toplumlarda da, bizim toplumumuzda da yer almış bir gerçektir. Anayasamız, meşruluğunu kaybetmiş iktidara karşı halkın direnme hakkını kabul etmekle, ihtilallerin belli durumlar da meşruluğunu da kabul etmiş oluyor."

"Şiddet olayları bir sorun olmaktan çıkmıştır, ama burjuvazinin, Demirel ve Partisinin bunları bahane ederek yapmak istedikleri, onların yapamayacakları ölçüde yapılmaktadır: 1961 Anayasası değiştirildi ve daha da değiştirilmeye çalışılıyor..."

"... İşveren çevreleri toplu sözleşmeler konusu üzerinde ısrarla duruyorlar, ücret artışı taleplerinin sınırlandırılmasını istiyor ve kamu sektörü işletmelerini aşırı ücret taleplerini kabul etmekle suçluyorlar..."

"Bütün bunlar 'anarşik ve terörist hareketleri' önlemek, 'ülkeye huzur ve nizam getirmek' adına yapılıyor ve yapılacaktır..."

"... Artık 'anarşik ve terörist hareketlerin' yok edilmesi tezi ikinci plana itiliyor; kapsamı, sınırları, kıstasları belli olmayan bir 'kominizme karşı mücadele' den söz ediliyor, Başbakan komünizm ile mücadele bakanı tayin ediyor..."

"Sosyalizm mi, kapitalizm mi ikileminden kurtulmak için son zamanlarda Atatürkçülüğe sığınmak, en çelişik önerileri Atatürk adına ileri sürmek, savunmak aldı yürüdü..."

"Çeşitli millet birimleri içinde yer alan işçi sınıflarının da 'sınıf' olarak ortak çıkar ve istekleri vardır. Sömürüden ve (Devamı 7. sayfada)"

BORAN YOLDAŞIN PARTİLİLERE 1 MAYIS MESAJI

Yoldaşlarım;

Gerek Türkiye'de, gerek kapitalist dünyanın diğer ülkelerinde işçi sınıfı 1 Mayıs 1982'yi geçmiş yıllarından daha da bunalımlı, çok daha çetin şartlarda karşıyor. Dünya kapitalizminin 1974'den bu yana derinleşerek süren bunalımı tüm çalışan kitleler üzerindeki yıkıcı etkilerini 1982 yılında daha da ezici boyutlara tırmandırıyor. Toplumsal kutuplaşma keskinleşiyor, çünkü burjuvazi bunalımın faturasını işçi sınıfına, emeğiyle yaşamını kazananlara, köylü ve küçük çiftçilere ödeterek bunalımdan çıkmak hesap ve çabasında. Tekelci büyük sermayenin ise, buna ek olarak büyük tekellerin, zora düşmüş daha küçükleri ve tekel dışı şirketleri de yutarak, daha da devleşmek hesap ve uğraşı var. Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitleler yoksullaşıyor; küçük, orta, hatta kimi büyük işletmeler kapanır veya iflasla vüzyüze gelirken, tekelleşme süreci, tekellerarası rekabet keskinleşerek daha büyük boyutlara doğru sürüyor. Bunun sonucu, kitlelerin gerçek gelirleri düşüyor, işsizliğin artmasının önüne geçilemiyor, tekelci kârlar ise yükseliyor.

Bu nesnel koşullar doğal olarak işçilerde sınıfsal ve politik bilinci, çalışan kitlelerde, kendilerinin hak ve çıkarları sırtından büyük sermaye yararına "bunalım önlemleri" alan politik iktidarlara karşı öfke ve direnci yükseltmektedir. Keskinleşen sınıf mücadelesinin başını işçi sınıfı çekmektedir. Bu mücadelenin hızını kesmenin aracı olarak büyük sermaye ve gerici politik güçler yabancı düşmanlığını körüklemektedirler. Hükümetler de, artmasını durduramadıkları işsizliği ve bütçelerini ağır gelen sosyal yardım ödeneklerini düşürebilmek için yabancı işçilerin bir bölümünden olsun kurtulma yolları aramaktadırlar. Ne ki, ekonomik bunalım ve doğurduğu politik, sosyal sonuçlar bu gibi zavallıca önlemlerle atlatılacak gibi değildir. Kapitalist düzenin temelleri çökmektedir.

Batılı gelişmiş kapitalizmde bu genel gidiş çizgisinde dikkat çekici ve çok önemli olan bir olgu, kitlelerin günlük yaşamlarındaki bunca sıkıntı ve sorunlarına karşın, nükleer savaş ve silahlanma konusunda gösterdikleri duyarlılık ve güçlü

tepkiyledir. Kara kışım şiddeti atlatılır atlatılmaz yeniden başlayan, nükleer füzele-re karşı, barışın korunması için birbiri ardına kitlesel protesto gösterileri ve bunların önümüzdeki aylar için şimdiden programlanması, bu konuda toplanan ve toplanması sürdürülen yarım milyonu aşkın imzalar, kitlelerdeki barışın korunması isteminin ne denli köklü ve ısrarlı olduğunu ortaya koyuyor.

Bunda şaşılacak bir yan da yok; çünkü savaşın önlenmesi, barışın korunması tüm diğer ekonomik, sosyal ve politik sorunların çözülebilmemesinin zorunlu birinci önkoşuludur.

Türkiye de, dünya kapitalizminin bu genel tablosu içinde yer alıyor, kendine özgü sorun ve koşullarıyla birlikte. Türkiye ve dünya kapitalizminin geri kalmış, emperyalizme bağımlı diğer ülkeleri hem kapitalizmin bu genel bunalımının sorun ve sıkıntılarını, hem de kendi geriliklerinden ve bağımlılıklarından doğan sorun ve sıkıntıları birbirine geçmiş olarak yaşıyorlar. Bu ülkeler çifte kavrulmuş durumdalar.

Faşist cunta yönetimindeki Türkiye'nin özgün koşullarının kitlelerin yoksullaşmasını daha da yaygınlaştırıp derinleştirmesi ve buna eklenen ağır politik baskı ve devlet terörü ile, sınıfsal ve iç kutuplaşma keskinleşmiş ve keskinleşmektedir. Cunta'nın Türkiye'yi ABD'nin Ortadoğu'ya askeri müdahalede bulunabilme ve/veya orta menzilli yeni Amerikan füzeleleriyle Avrupa'da sözde "sınırlı nükleer savaş" açabilme planlarına alet eden dış politika-sıyla savaş tehlikesi kapıya gelmiş dayanmıştır. NATO üyesi devletler arasında Türkiye, Amerika'nın Avrupa'da veya Ortadoğu'da başlatacağı bir savaşa ilk ağızda ve tam bulaşması kaçınılmaz olan tek ülke durumundadır.

Cunta, Türkiye halklarını yoksulluğa ve açlığa mahkum eden iç politikasını ve nükleer savaş yıkımına ve birer acılı ölüme uğratacak dış politikasını sağlamak için şimdiden önlemlerini alıyor. Türkiye İşçi Partisi'ne karşı açılan dava bu önlemlerin en önemlilerinden biridir. Savcının okuduğu iddianame, Türkiye İşçi Partisi'nin kurulmasına izin verilmiş olmasına

şahması, buna izin vermiş olanlar hakkında kovuşturma açması gerekir, demesi bu davanın açılışının haktan hukuktan ne denli yoksun olduğunu apaçık -ve de aptalca- ortaya koymaktadır. İzni veren yetkili makamlar hakkında yasalara göre kovuşturma açmak gerekiyordu ise, açsaydı, bu savcı olarak onun göreviydi. Şayet suç var idiyse, suç onlarındı; usulüne göre kurulmuş, onay almış Parti'nin ve partililerin değil.

Ne ki, ne onlar, ne de partililer için ortada suç yok. Olay, hukuk kapsamında değil. İddianameler, duruşmalar, sorgular ve daha sonra esas hakkındaki müalea ve "karar" lar... hepsi elegüne karşı göstermelik bir mizansen. Olayı kitabına uydurmaya yönelik zavallı çabalar. Cunta'nın yerini alacak, "sağlam raylar üzerine oturtulmuş Atatürkçü demokrasi" de, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolunda yürüyecek işçi sınıfının ve emekçi kitlelerin hak ve çıkarlarını savunacak yasal partilerin bir daha hiç kurulamaması için, Türkiye İşçi Partisi'nin kesin hesabı görülmek isteniyor, 80 parti için 30 ilâ 60 yıllık hapis cezaları istemiy-le başlatılan ve arkası geleceği açıklanan bu davalar dizisiyle... İşçileri satarak patronla uzlaşmayı, sermaye sınıfının dümen suyundan gitmeyi reddeden sınıf ve kitle sendikacılığının da bir daha asla başkaldırmaması için DİSK yöneticileri idam istemiy-le ve de savunma olanaklarından daha da yoksun bırakılarak -savaş hali uygulanıyor- sözde yargılanıyorlar. Demokratik özgürlüklerin, yasal olanakların yokluğunda, ileriye yönelik, durdurulmaz toplumsal hareketlerin toprak altından yürüyüp ağaçlara can veren sular örneğine dönüşmemesi için yürüyorlar TKP'nin üzerine ardı kesilmeyen "operasyon" larla... Ve Kürt demokratları, terörizme karışmış olsunlar olmasınlar acımasızca bastırılıyorlar, Kürt ulusal sorununu zihinlerden ve Türkiye tarihinden silmek için. Bütün bunlar Türkiye toplumunun elini kolunu bağlamak için giydirilmek istenen deli gömleği "sağlam demokrasi" ye "temiz" zemin hazırlamak için.

Niyet bu, hesap bu. Bu niyet ve hesabın gerçekleşmeyeceğini biz biliyoruz, çünkü tarihsel akışa, toplumun gelişme yasalarına aykırı olduğunu biliyoruz. Türkiye toplumu kendine çok dar gelecek bu "sağlam demokrasi" gömleğini yırtacaktır. Türkiye'nin ileriye yönelik, diri, sağlıklı güçleri hiçbir gömleğin zaptedemeyeceği kadar gelişmiştir. Türkiye'nin nesnel koşulları bu gelişmeyi daha da güçlendiren niteliktedir. Eksik olan ve mutlaka başarılması gereken, bu güçlerin örgütlü, birleşik, kitlesel bir güce dönüştürülmesidir. Barış, bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm doğrultusunda seferber edilmesidir. Başka çıkış yolu, kurtuluş yolu yoktur.

✱

12 Mart ve TİP

(Baştarafı 5. sayfada)

sömürü düzeninin doğurduğu sosyal kötülüklerden kurtulmak. Bu ise çeşitli milletlerin işçi sınıfları arasında sınıf olarak bir çıkar mücadelesi, rekabeti yaratmaz. Çünkü ortada paylaşılacak bir çıkar, karlardan en büyük payı alabilme gibi bir sorun yoktur. Bundan dolayı da millet birimleri düzeyindeki çelişkiler, çekişmeler işçi sınıfı açısından esas itibarıyla uzlaşmaz, hasım çelişkiler değildir...".

"Millet birimlerindeki işçi sınıfları arasında uzlaşmaz ve hasım çelişkileri içermeyen ortak hedeflerin mevcudiyeti, her birimin kendi burjuvazisinin ve tümünün dünya çapındaki milletlerarası sömürü, baskı ve eşitsizliklerden kurtulma isteği, işçi sınıflarının milletlerarası dayanışma ve örgütlenmesine yol açar ve açmıştır."

"... Dikkate şayandır, millilik ve milletlerarcılık konusunda sosyalistleri, hakikati bilmeden veya kasten tahrif ederek, suçlayan zihniyet ve kişiler, sermayenin ve sermayeci sınıfların - burjuvazinin - milletlerarcılığından, milletlerarası da değil, milletlerüstü örgütlenme girişimlerinden hiç söz etmezler..."

"... Siyasi anlamda devrim ihtilal yolu ile de olabilir, barışçı demokratik yoldan da..."

"... İhtilallerin de bir sosyal kanuniyeti, determinizmi vardır. Toplumlarda

belirli objektif şartlar ve belirli ideolojik şartlar meydana gelmedikçe ihtilaller vukua gelmez; ihtilalci teşebbüsler belirse bile sonuç vermez, maceracı çıkışlar olmaktan ileri geçmez."

"... Sosyalizme doğrulma ve geçme barışçı demokratik yoldan mı olacaktır? Yoksa ihtilal yolu ile mi olacaktır? Bu sorunun cevabını her toplumun özgül somut şartları, özellikle egemen sınıfların ve iktidarlarının tutumu tayin edecektir."

"İddianame meseleyi (TİP'nin 4. Büyük Kongresinde alınan 'Türkiye'nin doğusunda Kürt halkının yaşamakta olduğunu kabul ve ilan eder', kararına ilişkin olarak Kürt sorunu kastedilmektedir-Ç.B.) sadece bir bölgesel kalkınma sorunu olarak ele almayı bizim de kendi başına bir suç sayıyor, bize 'itiraflar' atfediyor. Oysa ortada itiraf edecek bir şey yok. Bizim sarıh beyanlarımız vardır. Daha 1964 Şubatı'nda kabul edilen parti programında mesele sadece bir bölgesel kalkınma sorunu olarak ortaya konmamıştır, böyle olmadığı belirtilmiştir."

"Biz burada, şahıslarımıza yapılmış suç isnatlarından, mahkumiyetten, tutuklu olma halinden kendimizi her ne suretle olursa olsun kurtarmaya çalışan, yani bu işten yakamızı sıyırmaya çalışan sanıklar durumunda değiliz. Hiç böyle bir kaygımız yok. Partinin on yıllık hayatında olduğu gibi, biz burada, her şeyden önce 1961 Anayasası'nı, onun getirdiği demokratik hak ve özgürlükleri savunma durumundayız. Bunu görev bildik, hala da görev biliyoruz. Yurtseverliği, halkımıza bağlılığı böyle anlıyoruz."

"İddianamede verilen bilgilerin ne derece sıhhatli olduğunu göstermek bakımından bir iki nokta üzerinde daha kısaca duracağım. İddianamenin yine tarihçe bölümünde şöyle bir cümle var: 'Sanık Behice Boran'ın da yöneticileri arasında bulunduğu 'Yurt ve Dünya', 'İleri Adımlar', 'Sertel'lerin 'Çıkardıkları', 'Tan Gazetesi' de G.T.K.P.'nin (Gizli Türkiye Komünist Partisi) denetimi altında parti görüşlerini günü gününe aksettiriyordu'."

"Bu tek cümlede şu yanlış vardır:

1 - Çıkardığımız ikinci derginin adı İleri Adımlar değil, sadece 'Adımlar'dı.

2 - Bu dergilerin yöneticileri arasında değildim, her ikisinin de sahibi ve yazı işleri müdürü idim.

3 Bu dergilerde G.T.K.P.'nin görüşlerini günü gününe aksettirmiş olmanın imkânı yoktur, çünkü aylık dergilerdir..."

"... İlerde Türkiye'nin bu günlerinin incelendiği, değerlendirildiği, tarihi yazıldığı zaman bu davanın tarih önünde davası görülecektir... Bizim için tarih önündeki davada temiz hesap verebilmek, tarih önündeki davada, 1961 Anayasası'nın demokratik hak ve özgürlüklerini sonuna kadar her şart ve halde savunmuş insanlar olarak yer alabilmek önemlidir. Çünkü Türkiye'de demokrasi için, sosyalizm için mücadele bir birine ilişkin, iç içe geçmiş bir mücadeledir..."

*

EYLEM BİRLİĞİNİN ÖNEMİ

(Baştarafı 3. sayfada)

sunda gösterdikleri çabalara ıstık tutacak, olumlu adımları kalıcılaştıracak sonuçları vardır. Bu sonuçlardan gereken dersleri çıkartmak, bunları tüm demokrasi güçlerinin ortak kazanımı haline getirmek ortak bir görev olarak duruyor.

8 Mayıs Eylem birliğinin en önemli kazanımlarından birisi, başlıcası, tüm örgütlerin herbirinin öneri ve görüşlerinin görüşülüp tartışılabilirdiği ve sonuca gidebildiği koşulların yaratılabildiği olmasıdır. Bu, örgütler arasında var olan kimi sürtüşmelere, öznel sorunların ve önyargıların en başa konulmasına engel olmuş, bu tür sorunların görüşülerek çözüme ulaştırılmasına tüm örgütler özel bir dikkat göstermişlerdir. Daha açık bir deyişle, eylem birliği çalışmaları, katılan tüm örgütleri,

eylem birliğini gerçekleştirmek, onu daha da ileri götürmek için belli ölçülerde ödünler vermeye ve uzlaşma temelinde çözümler bulmaya yöneltmiştir. Bunun tek başına belirleyici bir önemi olmasa da, sonuca ulaşmada çok önemli bir ilk adımdır.

Hiç kuşkusuz, eylem birliği çalışmaları kesinlikle ödün verilmeyecek tek bir nokta vardır: Tekelci büyük burjuvazi ve emperyalizmle uzlaşma, bu güçler karşısında pasif kalma eğilim ve girişimleridir. Burada uzlaşma ve ödün vermek söz konusu değildir.

Bu nedenle de, anti-sovyetik ideolojik konumlarını en öne çıkartarak, dayatan; böylece nesnel olarak emperyalizme karşı mücadeleyi etkisizleştirme sonucunu

veren yaklaşımların ortaklaşa önlenmesi değerli bir kazanımdır. Aynı zamanda örgütlerin birbirlerine satışmasını ortadan kaldıran bu kazanımı daha da kalıcılaştırmak için çaba gösterilmelidir. Öte yandan anti-sovyetik ideolojik konumlarını eylem birliğinin önüne koyanları, bu tutumlarından vazgeçme, onları ortak iş yapma doğrultusunda etkileme için çalışılması da doğru bir yaklaşımdır.

Cuntayı alaşağı edebilmenin onun saldırganlığını püskürtmenin yolu, demokrasi güçlerinin eylem birliğinden geçmektedir. Bu nedenle, eylem birliğine giden yolun üzerindeki engellerin kalkmasında görev hepimize düşmektedir.

Askeri faşist cunta demokrat, ilerici ve yurtsever güçlerin dağınıklığından, onların birbirleriyle sürtüşmelerinden güç alıyor. Buna imkan vermemek elimizdedir, vermeyeceğiz de. 8 Mayıs eylem birliği, bunun başarılı bir örneğidir.

ÜÇLÜ AÇIKLAMA

Ocak 1982' de Türkiye İşçi Partisi, Türkiye Komünist Partisi, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi arasında en üst düzeyde bir görüşme yapıldı. Üç parti ülkedeki gelişmeleri, uluslararası durumu görüştüler. Partileri ile ilgili karşılıklı bilgi değiş tokuşunda bulundular. İşçi sınıfının politik birliğine ve geniş bir cepheye ilişkin sorunları incelediler. Somut hedefler için eylem birliği imkanlarını araştırdılar.

Her üç parti, aralarındaki ilişkilerin bundan böyle düzenli yürütülmesini, cuntaya, emperyalizme, tekelere karşı, sürdürdükleri siyasi kampanyalarını bir program çerçevesinde ve olabildiğince koordine edilmesini veya birleştirilmesini, mücadelenin daha yaygınlaştırılıp, güçlendirilmesi amacıyla en geniş bir cephenin temelilerinin bir an önce atılmasını öngören çalışmaların yürürlüğe konulmasını, bu amaçla cephenin ilkelerinin, alanlarının ve hedeflerinin belirlenmesini, tüm yurtsever, demokrat güçlerin bu cepheye kazanılması için olanca çabanın harcanmasını karar altına aldılar. Partiler ortak çalışmalarını eşitlik temelinde yürüteceklerdir.

Üç parti delegasyonları görüşmelerde tüm sorunları açık yüreklilikle dile getirdiler. Taraflar, politik birlik sorununda görüş ayrılıklarının varlığını saptadılar. Her parti bugüne kadar savunduğu tüm ilkesel konuları savunmakta devam etmektedir.

Her üç parti ideolojik, politik bir dizi konuda ortak sempozyumlar düzenlemeye karar vermişlerdir. Her üç partinin ortak kanısı, aralarındaki görüş ayrılıklarının kardeşçe çalışmalar çerçevesinde, işçi ve emekçi kitlelerin mücadeleleri içinde, eylem birliği sürecinde giderileceği yönündedir.

Üç parti, toplantı sonucunda, "TİP, TKP, TSİP' in Ortak Çağrısı" başlıklı belgeyi onayladılar. 4.2.1982

İ. Bilen
(imza)

B. Boran
(imza)

A. Kaçmaz
(imza)

ORTAK ÇAĞRI

TİP, TKP ve TSİP birlikte yaptıkları toplantı sonucu aşağıdaki ortak bildirinin kamuoyuna duyurulmasına karar vermişlerdir.

Bugün dünya barışı, her zamankinden çok ciddi tehlikelerle karşı karşıyadır. Bunun sorumlusu emperyalizm, başta Amerikan emperyalizmidir. Uluslararası ilişkilerde yumuşama değil, güç politikasından hareket eden Reagan, ABD yönetiminin başına geçtiğinden beri silahlanmayı, özellikle nükleer silahlanmayı dünya tarihinde benzeri görülmemiş ve çığırına varan boyutlarda hızlandırmaktadır. "Sınırlı nükleer savaş"ın olanaklı olduğu yolundaki Amerikan görüşü nükleer bir dünya savaşını gerçek bir dünya savaşını gerçek bir tehlike haline getirmektedir. Tüm barışsever Avrupa halklarının tepkisiyle karşılaşan, Batı Avrupa'ya yeni nükleer füze yerleştirme plan ve kararı tehlikenin boyutlarını ortaya koymaktadır.

Bu nükleer silahlanma yarışına, savaş kıskırtıcılığına ve hazırlığa karşı tüm barışsever, ilerici, demokrat güçlerin kararlı, örgütlü mücadelesinin geliştirilmesi, ertelenemez ivedi görevdir. Günümüzün en yakıcı sorunu nükleer bir savaş önlemek ve dünya barışını korumaktır. Emperyalizmin bu saldırgan politikasını boşa çıkarmak olanaklıdır. Sovyetler Birliği'nin, sosyalist topluluğun tutarlı barış politikası, tüm dünyada barış güçlerinin büyük desteğidir ve barışı korumanın büyük güvencesidir.

ABD'nin uzun bir süredir Polonya'yla ilgili olarak bir fırtına koparmaya çalışması onun saldırgan politikasını gizlemek ve yükselen barış hareketini geriletmek içindir. Alınan tedbirler sonucu Polonya'da durumun giderek normalleşmesi, emperyalizmin desteğinde iktidarı ele geçirmek isteyen sosyalizm düşmanlarının yenilgiye uğratılması ülkemizde ve dünya da tüm halk güçleri tarafından menmunklukla karşılanmıştır. Bu gelişmeler, Polonya'yı sosyalist topluluktan koparma planlarını boşa çıkarttığı gibi Avrupa'da barışın korunmasına da hizmet etmiştir. Bu durum karşısında Reagan yönetiminin daha fazla hırçınlaşması, Polonya'daki karşı devrimci hareketin arkasında ABD'nin bulunduğu açık bir göstergesidir.

Reagan yönetimi Orta Doğu'da da aynı savaş kıskırtıcılığı yürütüyor. Orta Doğu'daki yayılmacı amaçları çerçevesinde "çevik kuvvet" leri ülkemiz topraklarından yararlanmak, topraklarımızdaki üslerini genişletmek isteyen Pentagon, Batı Avrupa'dan sonra Türkiye'ye de yeni atom füzeleri yerleştirmek için gizli planlar içindedir. Türkiye'yi olası bir nükleer savaşa doğrudan karıştırmayı amaçlayan, ülkemizin varlığını büyük tehlikeye atan bu planları uygulamaya koymak için Reagan yönetimi Türkiye'deki generaller cuntasıyla anlaşmalar yapmaktadır. ABD, saldırgan emelleri için Türkiye üstündeki baskılarını daha da artırıyor. Öte yandan, demokrasi, barış yanlısı güçlere karşı baskıların da giderek daha yoğunlaşması Amerikan emperyalizminin Türkiye'deki cuntaya bu yönde verdiği destekle sıkı sıkıya bağlıdır. Cuntanın tüm cinayetlerinden, kanlı baskı ve teröründen Reagan yönetimi de açıkça sorumludur. Arkasında ABD yönetimi olmasaydı, cunta, insan haklarının vahşice çiğnenmesini bu boyutlara varamazdı. Vaşington'un bölgemizdeki saldırgan emellerine Türkiye'yi alet etmek etme çabalarına, barışı kundaklayan her girişimine, ülkemizi nükleer bir savaşın ateş hattı içine sürükleyecek planlarına karşı güçleri birleştirmek güncel bir zorunluluktur.

Ülke içinde ve dışında gittikçe tecrit olan cunta, ABD emperyalizmiyle ilişkilerini daha da sıkılaştırmaktadır. Ardarda çıkarıldığı anti-demokratik yasalarla geleceğin baskı rejimini kurumsaltırmaya çabalarırken, "demokrasiye dönüş" aldatmacasıyla işçi sınıfına, demokrasi güçlerine karşı artan baskıları, emekçi kitlelerin ağırlaşan durumunu örtbas etmek istemektedir. 52 DİSK yöneticisinin sıkıyönetim mahkemesinde "savaş hali" hükümlerine göre idam istemiyle yargılanması bu baskıların açık örneğidir. Yalnız ve yalnız sendikal eylemlerin suç konusu yapıldığı bu dava ile işçi sınıfının sendikal hak ve özgürlükleri gelecekte de yok edilmek isteniyor. 52 sendika liderinin kişiliğinde, tüm emekçilerin en doğal hakları, yaşam koşullarını iyileştirme yolunda mücadele verme hakları ortadan kaldırılmak isteniyor. Böyle bir davanın, hangi eğilimde olursa olsun tüm dünya sendikalarının ve yurt ve dünyada özgürlük ve demokrasi yanlısı güçlerin kesin tepkisine karşın böylesine pervasızca açılıp yürütülmesi, ABD emperyalizminin cuntaya açık desteği olmadan düşünülemez. Bu durumda, Polonya Halk Cumhuriyeti'nde karşı devrimci güçleri destekleyerek Sovyetler Birliği ve sosyalizm düşmanı bir kampanya başlatan

TİP VE DİSK DAVALARI CUNTANIN KARAKTERİNİ DAHA DA BELİRGİNLESTİRİYOR

(Baştarafı 4. sayfada)

sağlıklı güçlerini, işçi sınıfını, köylüleri, kent emekçilerini, aydınları, gençleri ve Kürt halkını yulğunluğa uğratıp baskı altında tutmak için, 141 ve 142. maddeleri ve de 146'ncıyı- hukuk ilkelerini, kurallarını pervasızca çiğniyerek en dar ve zorba biçimde uygulamaya çabasındadır.

TİP ve DİSK yöneticileri ve 141 ve 142'nin hüsnuna uğratılan diğer örgüt kişileri, bu ayrıcalıklı küçük azınlığın büyük çoğunluk üzerine kurduğu ekonomik ve politik sınıfsal tahakkümüne karşı çıktıkları için, onun baskı ve sömürüsüne, günün koşullarında zulmüne karşı geniş işçi köylü, kol ve kafa emekçisi kitlelerin ve Kürt halkının demokratik hak ve özgürlüklerini ve çıkarlarını savundukları için işkenceden geçirildiler, ve idamdan 30-60 yıl hapse kadar uzanan ceza talepleriyle askeri mahkemeler önüne çıkarıldılar.

Ayrıcalıklı küçük bir azınlığın büyük çoğunluk üzerindeki ezici sınıfsal tahakkümüne karşı çıkanlar cuntanın mahkemeleri önünde davalı değil, davacı konumundadır. Hukuk dayanağından tümüyle yoksun iddianamelere ve sorgulamalara karşı kendi suçsuzluklarını savunmak değil, ayrıcalıklı azınlığın ve onun politik iktidarının somutlanması olan cuntanın ve dış politikaya ilişkin suçlarını birer birer saptayıp sergilemek, bu sınıfsal tahakkümü iç ve dış kamuoyu ve tarih önünde teşhir ve mahkum etmek konumundadırlar.

Silah zoru ile anayasal devlet nizamını ortadan kaldırmış, anayasayı tebdil ve ve tagyir etmiş olan cunta yönetimi meşruğ olmadığı, olamayacağı gibi, bu yönetimin mahkemelerinin de meşruluğu yoktur. "Cumhuriyeti kollama ve koruma

görevi" iddiası, böyle bir yönetimin meşruluğunun kanıtı olamaz. Özel bir kanunla böyle bir görevin orduya verilmiş olmasının hukuk, milli egemenlik, demokrasi ilkeleri açısından geçerliliği sorununun bir yana bıraksak bile, bu görev, mevcut anayasa çerçevesi ve anayasal devlet nizamı içinde Cumhuriyeti kollama ve koruma görevi olarak verilmiştir. Hiç bir kanun hiç kimseye tüm kanunların üstünde ve tüm kanunları belirleyici olan anayasayı tebdil ve tagyir etmek ve ortadan kaldırmak, anayasal yasama ve yürütme organlarını feshetmek ve diğer anayasal kurul ve kurumlarla keyfince oynamak yetkisini vermez, veremez. Yurtseverlerin, demokratların, ilericilerin ve bilimsel sosyalistlerin böyle bir yönetimin mahkemesine verilecek hesapları yoktur. O yönetim hesap vermekle yükümlüdür. 12 Eylül 1980 darbesini yapanlar ve ardından oluşturdıkları yönetim Türk Ceza Kanununun tam 146. maddesi hükümleri kapsamına giren suçlar işlemişlerdir.

TİP ve DİSK Davalarının Politik Amacı:

Hukuki dayanaktan yoksun, hukuk kural ve ilkelerine aykırı olarak açılan ve yürütülen TİP ve DİSK davalarıyla güdülen maksat tümüyle politiktir. TİP davasıyla işçi sınıfının politik hareketine ve bilimsel sosyalizme, DİSK davasıyla da sınıf konumunda yürütülen ilericiler sendikal harekete karşı bir kamuoyu, aleyhte sosyo-psikolojik bir ortam yaratılmak, bu yoldan anti-komünizm körüklenip pekiştirilmek istenmektedir.

Yeni anayasa ve siyasi partiler kanunuyla işçi sınıfının partilerinin kurulabilmesine olanak verilmeyecektir. Bu tür partilerin 12 Mart döneminden sonra olduğu gibi yeniden kurulabilmeleri ilgili yasalarda açık, kesin hükümlerle

önlenmeye çalışılacaktır. 274 ve 275 sayılı kanunların değiştirilmesi veya yeni baştan kaleme alınmasıyla, yalnızca, işçinin sırtından işverenle uzlaşan, politik iktidarın dümen suyunda giden sarı sendikacılığa kapı açık bırakılacaktır.

Ama dış ve iç egemen güçlere bu yetmemektedir. TİP ve DİSK davaları gibi geriye dönük dava ve yargulamalarla işçi sınıfının politik hareketini ve sınıf konumundan yürütülen gerçek sendikal hareketini kitleler indinde, kamu vicdanında da mahkum ettirmek amacı güdülmektedir. Ve de verilecek ağır cezalarla bu hareketleri ve bilimsel sosyalizmi benimsemiş ve o yönde girişimlerde bulunmaya yatkın olanlar hesapça yıldırılacak, sindirilecektir. Sanıyorlar ki, böylece, bilimsel sosyalizm ideoloji ve işçi sınıfının politik ve ekonomik mücadelesinin klavuzu olarak mahkemelerce mahkum edilmiş, kanunlarla yasaklanmış olmakla kalmayacak, toplumca da dışlanmış olacaktır.

Politik ve ekonomik mücadelesinin araçları olan örgütlerinden yoksun bırakılan işçi sınıfı, örgütlenmemiş, amorf bir kitle durumuna itilerek etkisizleştirilecektir. Dış ve iç tekeli sermaye için Türkiye kendi gönüllerince dayattıkları "endüstriyel barış" ve "sağlam raylar üzerine oturtulmuş otoriter demokrasi" sayesinde istedikleri gibi at oynatabildikleri ülkelerden biri haline getireceklerdir. İşçi sınıfının sindirilip susturulduğu yerde, tüm diğer demokrasi güçleri de aynı akıbete uğrar. Tarihte ve bugün, dünyada bunun sayısız örnekleri vardır.

Ne ki, tarihte ve dünyada bugün, tekeli büyük sermayenin bu tür hesaplarının en kanlı teröre dayanan faşist diktatörlüklerin sökmeyeceğini ve sökmekte olduğunu da sayısız, ibret verici sayısız örnekleri vardır. İşçi sınıfı her yerde her zaman politik ve sendikal örgütlerini kurmasını ve en ağır, en çetin koşulları göğüsleyerek baskıya, sömürüye, tekeli sermayenin ve politik maşalarının zorbalığına karşı mücadelesini sürdürmeyi bilmiştir. Ve zafer her zaman işçi sınıfıyla tüm demokrasi güçlerinin olmuştur.

Türkiye bu evrensel kuralın dışında değildir.

Reagan'ın Polonya'nın iç işlerine karışmaya bahane olarak "insan haklarının savunucusu", "sendikaların dostu" pozuna girmesi iki yüzlülüktür. NATO üyesi Türkiye'de insan haklarının ayaklar altına alınması, yığınsal işkence uygulanması, onbinlerce insanın politik nedenlerle zindanlarda tutulması, terörizmle hiçbir ilgisi olmayan parti, sendika ve dernek üyelerinin düşünce ve örgütlenmelerinden dolayı yargılanmaları, Kürt halkına ve demokratlarına yapılan yoğun baskılar, sendika yöneticilerinin idamının istenmesi karşısında sessiz kalan, hatta tersine bu uygulamaları açıkça savunan Reagan yönetiminin şimdi Polonya için döktüğü timsah göz yaşları kimseyi kandıramaz.

Uluslararası olaylarla ülkemizdeki gelişmelerin birbirleriyle bu kadar sıkı ilişkide olduğu bir dönemde yaşıyoruz. Bugün dünyada barışı savunmak, emperyalizme, ABD yönetiminin barış düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmak, ülkemizde cuntaya, ülkemizdeki cuntaya, cuntanın halk düşmanı tüm girişimlerine karşı çıkmakla sıkı sıkıya bağlanmaktadır. Dünya barışı ve ülkemizin geleceği açısından ciddi tehlikeler taşıyan bu kritik dönemde barış, ekme, iş, toprak, özgürlük, demokrasi ve bağımsızlık için tüm halk güçlerini emperyalizme ve cuntaya karşı mücadeleyi yükseltmeye ve birleşmeye çağırıyoruz.

TİP MK

TKP MK

TSİP MK

DEVLET TERÖRÜ TIRMANIYOR

Genel Başkan Behice Boran'ın 1981 Aralık ayında Türkiye İşçi Partililere yönelik tutuklamalara ilişkin olarak o sıralarda yaptığı açıklama metni aşağıdadır.

Diğer siyasi partiler gibi faşist askeri cunta tarafından kapatılmış ve malları müsâdere edilmiş olan Türkiye İşçi Partisi, bu sıralar yeni bir tutuklama dalgasına hedef olmaktadır.

" Bilindiği gibi, geçen ilkbaharda askeri faşist cuntanın güvenlik kuvvetleri, görev süresi 1979'da sona ermiş bulunan eski Merkez Yönetim Kurulu üyeleriyle kimi yerel yöneticilerin tutuklanmasına girişmişti. Aradan dokuz aydan fazla bir zaman geçtiği halde bugüne kadar, tutuklanan arkadaşlarımızın yargılanmalarına başlanmamış olmadığı gibi, haklarında askeri savcılıkça düzenlenmiş bir iddianame de mevcut değildir.

" Bu duruma kitlesel boyutlara varan yeni tutuklamalar eklenmektedir. Bu tutuklamaların 52 DİSK yöneticisinin 25'lik'ta yargılanmaya başlanması hazırlarının yapıldığı zamana raslaması sadece bir raslantı değildir. İddianame bu konuya yeterince açıklık getirmektedir. İddianame, Aralık 1980' den beri Sıkıyönetim Savcılığınca yürütülmekte olan soruşturmanın DİSK'i, ona bağlı sendikaları ve DİSK ile aynı amaç ve eylem birliği içinde bulunan örgütleri kapsadığını ve şimdi görüşülmesine başlanan davanın söz konusu soruşturmanın ancak birinci bölümünü oluşturduğunu belirtmektedir. Ayrıca, sanık sayısının şimdiden 2000 i bulunduğu, yeni davalar açılıncaya kadar bu sayının daha da artacağı şüphesiz olduğu açıklanmaktadır.

" İddianame bir de TİP Genel Başkanı'nun konuşmalarından alıntılar yaparak ve DİSK'in 1967' de TİP tarafından kurulmuş olduğuna işaret ederek DİSK ile TİP arasında bir paralellik kurmaya çalışmaktadır. İddianamede çokça başvurulan bu

tür mantık yürütmelerden anlaşılmaktadır ki, gerek bu davada, gerekse DİSK'e bağlı sendikalar ile soldaki kimi derneklere ilişkin olarak açılacak davalarda Türkiye'de sendika, parti ve derneklerden oluşan ve devleti, yerleşik ekonomik ve sosyal düzeni devirmeyi amaçlayan eşgüdümlü 'koordine' li geniş bir hareket bulunduğu iddiası kanıtlanmaya ve demokratik hak ve özgürlüklerin mutlak denebilecek ölçüde bastırılıp kısıtlanması böylece haklı gösterilmeye çalışılacaktır.

" Dikkati çeken ve anlamlı olan bir nokta, bu tutuklamaların Parti' nin tam bir legalite içerisinde faaliyet gösterdiği, ilkesel olarak red ve mahkum ettiği terörizm ile uzaktan yakından hiçbir ilişkisi olmadığı ve sağcı iktidar ve basının çabalarına karşın bu yönde suçlanmadığı, 1977 ve 1979 seçimlerine katıldığı, 12 Eylül 1980 öncesi döneme yönelik olmasıdır. Bu durum faşist cunta ve 'adalet' i'nin ne denli temel hukuk ilkelerine aykırı, keyfi bir uygulama olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

" Benzeri bir suçlama yöntemi ile bir yıldır özgürlüklerinden yoksun tutulan DİSK yöneticilerinin yargılanmalarının ilk duruşmasında bu keyfiliğin akıl almaz bir belirtisi daha ortaya çıkmıştır. Savcının talebi üzerine sıkıyönetim mahkemesi Savaş Hali Kanunu' nun bu davada uygulanabileceği ve uygulanacağı kararını almıştır. Başka hiçbir yargılamada, binbir cinayetin, kanlı saldırının yapıldığı ve sorumlusu MHP' nin davasında bile tüm hukuksal ve mantıksal dayanaktan yoksun böyle bir karar alınmamıştır. Bu kararın anlamı, daha önce usul kanunlarında yapılan değişikliklerle zaten adam akıllı kısıtlanmış bulunan savunma hakkının bu Savaş Hali Kanunu' nun uygulanmasıyla son kerteye kadar kısıtlanacağı ve cezaların daha da ağırlaştırılacağıdır. Böylece ileride yeni davalarda, özellikle sol harekete ilişkin olanlarda, benzeri kararların alınması yolu açılacaktır.

" Cunta'nın ve hükümetinin bütün imkanlarına karşın, işkence, adli kovuşturmanın vazgeçilmez bir yöntemi olmakta devam ediyor. Terörizm veya bir 'politik suç' iddiasıyla göz altına alınan bir kimse, ilkin belli bir işkence işleminden adeta 'giriş töreni' olarak geçirilmektedir. Daha sonra sorgulamada, sanığa ileri sürülen suçlamaları kabul ettirmek veya önceden hazırlanmış yazılı ifadeleri imzalatabilmek için işkence turmandırılmaktadır. Tutuklanan Türkiye İşçi Partisi yöneticisi ve üyeleri de bu insanlık dışı uygulamanın dışında bırakılmamaktadır.

" Kimi işkenceler hakkında açılan birkaç dava, sanığın ölümüyle sonuçlanan, kolayca örtbas olanağını bulamadıkları kimi çarpıcı işkence olaylarına ilişkindir ve bunlar faşist cuntanın işkenceye karşı olduğunun kanıtları olarak kullanılacaktır, nitekim de her fırsatta öyle kullanılmaktadır. Ne var ki, 'istisnalar kuralı ortadan kaldırmaz'.

Demokrasiye geçiş konusunda Batılı politik çevrelere üstüste teminat vermeye çalışan cunta gerçekte işçi sınıfı, emekçi kitleler, ilerici, Kürt halkı üzerinde politik baskıyı çok daha ağırlaştırmaktadır. Türkiye'de demokrasi, faşist cunta eliyle değil, tüm ilerici güçlerin, halk kitlelerinin kararlı mücadelesiyle gerçekleştirilecektir."

